

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 408
van **BJÖRN RZOSKA**
datum: 18 december 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

NV Empro Europe - Schorsing vergunning

Op 9 juli 2020 schorste de minister alle activiteiten van de NV Empro in Dendermonde. Dit nadat NV Empro in beroep was gegaan tegen de beslissing van de deputatie Oost-Vlaanderen (26 september 2019) om de omgevingsvergunning van het bedrijf op te heffen.

1. Een belangrijk stuk in het hele dossier is het evaluatierapport van Olfascan inzake geurhinder, afgeleverd op 20 mei 2020. Olfascan is een erkend deskundige geur die zeer frequent in opdracht van de Vlaamse overheid werkt. De conclusie van Olfascan is duidelijk: "de geurimpact van het bedrijf is substantieel gereduceerd", de impact van het bedrijf "op de omgeving wordt dan ook aanvaardbaar beschouwd" en de zogenaamde "geleide bronnen [...] zijn momenteel op een efficiënte wijze gesaneerd."

Waarom werden de conclusies van die studie door de minister in de conclusies van het schorsingsbesluit negatief bijgesteld?

2. Ondanks de positieve resultaten die blijken uit de studie van Olfascan, schorst de minister toch de exploitatie van het bedrijf. De grond waarop de minister de schorsing motiveert, is de "discontinue geurhinder". Het gaat daarbij "voornamelijk om de geur wanneer de poorten van de aanvoerhal opengaan en om de geur afkomstig van de beluchtingstank van de waterzuivering." Nochtans blijkt uit het evaluatierapport van Olfascan van van 20 mei 2020 dat de door het bedrijf geïnstalleerde extra afzuigcapaciteit zorgt voor "een verminderde emissie bij het openen van de poort" en dat ook "eventuele lekstromen uit kieren/spleten tot een minimum worden herleid, aangezien de lucht op deze plaatsen naar binnen getrokken wordt." Olfascan besluit: "de typerende geur van de eigenlijke proceslucht werd niet meer vastgesteld aan de uitgang van de filter." Zelfs bij het openen van de poorten zorgt de "lagere geurbelasting in het gebouw [...] ook voor aanzienlijk minder geurvrijstelling [...] dan voorheen."

Waarom heeft de minister de vaststellingen van Olfascan niet als grond genomen voor haar beslissing? Waarom viel de minister terug op een achterhaalde situatie? Welke vaststaande milieu-inbreuken met onaanvaardbare geurhinder waren op 9 juli het motief tot schorsing? Hoe en door wie zijn ze vastgesteld (pv's, studie van deskundigen,...)? Als de onaanvaardbare hinder bij schorsing nog vaststond, was schorsing dan wel het juiste instrument? Heeft de minister alternatieven onderzocht, bijvoorbeeld het opleggen van bijzondere voorwaarden? Heeft de minister onderzocht of de gehele schorsing van de bedrijfsactiviteiten noodzakelijk was? Zo ja, kan zij die onderzoeken bezorgen?

3. Op 18 augustus 2020 laat Empro NV weten dat de conclusies die door de minister en haar administratie getrokken worden uit het evaluatierapport van Olfascan (dd. 20.05.2020) foutief zijn. Dat de grond waarop de minister de schorsing dd. 9 juli 2020 beslist, foutief is. Het bedrijf bezorgt aan de minister daarbij een schrijven van Olfascan dd. 18 augustus 2020. De brief laat geen ruimte voor interpretatie. Olfascan wijst op de "foute interpretatie van de conclusies van het rapport" van 20 mei 2020. Zij laten aan de minister weten dat "de impact van de biologie [...] en de aanwezige luchtbehandelingsinstallaties [...] op de omgeving [...] dan ook aanvaardbaar [wordt] beschouwd." Wat betreft de geur aan de poorten herhaalt Olfascan dat de inspanningen van de NV Empro wel degelijk hebben geleid tot "minder geurvrijstelling bij het openen van de poorten" en wordt de "impact naar de omgeving als aanvaardbaar beschouwd." De minister reageert op geen enkel schrijven van het bedrijf (5 augustus, 14 augustus, 18 augustus en 3 september 2020).

Waarom reageert de minister niet? Erkent de minister de foute interpretatie van het evaluatierapport van Olfascan dd. 20 mei 2020 als grond waarop zij de beslissing tot schorsing neemt? Waarom heeft de minister haar beslissing van 9 juli 2020 tussentijds niet bijgestuurd na de bijkomende informatie van Olfascan dd. 18 augustus 2020?

4. Aangezien schorsing zeer ingrijpend is voor een bedrijf omwille de economische impact, moet de Vlaamse Regering zeer omzichtig omgaan met dat instrument.

Is de minister van oordeel dat de beslissing tot schorsing in het dossier van Empro NV met de nodige omzichtigheid is genomen? Zo ja, kan de minister dat onderbouwen? Had die omzichtigheid de minister niet moeten nopen om de schorsing onmiddellijk op te heffen na de bijkomende informatie van Olfascan dd. 18 augustus 2020? Zij wezen de minister op een foutieve interpretatie van hun rapport en trokken op die manier de grond waarop de beslissing was gebaseerd in twijfel. Waarom heeft de minister niet onmiddellijk gehandeld?

ANTWOORD

op vraag nr. 408 van 18 december 2020

van **BJÖRN RZOSKA**

De conclusie van het evaluatierapport van Olfascan inzake geurhinder, afgeleverd op 20 mei 2020, is bij goede lezing genuanceerder dan hier voorgesteld en luidt: *'Het is dan ook duidelijk dat het bedrijf zeer aanzienlijke inspanningen heeft geleverd en nog steeds levert om de resterende geurimpact verder terug te dringen. Deze maatregelen hebben er toe geleid dat de geurimpact van het bedrijf substantieel gereduceerd werd. (...) Het nemen van al deze maatregelen heeft er toe geleid dat in de omgeving van het bedrijf geen geur, afkomstig van de continue geleide bronnen, meer vastgesteld wordt. De geuremissies van deze geleide bronnen zijn momenteel dan ook onder controle, en mits goede opvolging en noodzakelijke onderhoudsstappen (o.a. tijdig vervangen van actief koolfilters) zal dit ook onder controle blijven. De impact van de biologie en de aanwezige luchtbehandelingsinstallaties (hetzij combinatie actief koolfilters – luchtwassers op de pluimenlijn, hetzij combinatie zure water – biofilter op vleeslijn, hetzij de actief koolfilter op de ruimte) op de omgeving wordt dan ook aanvaardbaar beschouwd. De geleide bronnen, die over grotere afstanden waarneembaar waren, zijn momenteel op een efficiënte wijze gesaneerd. Weliswaar zijn er nog een aantal kleinere ondergeschikte discontinue diffuse bronnen die naar boven zijn gekomen door het aanpakken van de grote continue bronnen. Deze bronnen emitteren niet altijd, en zijn dan ook niet altijd aanwezig en duidelijk aan te wijzen. Daarom wordt ook steeds een rondgang op het bedrijf uitgevoerd om ook deze laatste bronnen aan te duiden en oplossingen voor te stellen. Het bedrijf is zich terdege van deze bronnen bewust, en heeft reeds bijkomende maatregelen voorzien om ook hier een verdere reductie te bekomen. Deze zullen op korte termijn geïmplementeerd worden (gesprekken hierrond zijn lopende). Het bedrijf engageert zich ook naar de toekomst toe om blijvend te zoeken naar maatregelen om de geurimpact nog verder terug te dringen, en, wat nog belangrijker is, deze ook onverwijld te implementeren. In dit kader laat het bedrijf zich begeleiden.'*

Uit deze conclusie blijkt dat nog discontinue diffuse bronnen moesten gesaneerd worden. De schorsing werd dan ook uitgesproken voor 3 maanden. Deze periode was beperkt en proportioneel, te meer daar hiermee de zomerperiode werd overbrugd.

Een schorsingsprocedure is een ernstige procedure waarbij nagegaan wordt of er voldaan wordt aan de milieuvorwaarden om zonder hinder te exploiteren. Het betreft geen bijstelling van de voorwaarden. Het is pas na de toename van het aantal klachten en de opstart van de schorsingsprocedure dat de exploitant werkbare maatregelen heeft genomen om de geurproblematiek aan te pakken. Uit de metingen en het rapport van 20 mei 2020 blijkt dat een aantal discontinue diffuse bronnen voor niet-aanvaardbare geurhinder zorgden. Het ging voornamelijk om de geur wanneer de poorten van de aanvoerhal opengaan en om de geur afkomstig van de beluchtingstank van de waterzuivering.

De exploitant erkende deze blijvende problemen inzake de stankhinder voor de omgeving. Om hieraan tegemoet te komen, stelde het bedrijf nog bijkomende maatregelen voor die op korte termijn zouden worden geïmplementeerd.

Op 9 juli 2020 heeft de exploitant aan de administratie laten weten dat volgende zaken nog moesten geïmplementeerd worden:

- Opbouw bijkomende afzuiging en behandeling (AK) van het flotatiegebouw (Desotec en Olfascan) – afronden eind juli 2020

- Vervangen van 2 actief koolfilters n.a.v. opvolging standtijd (10 juli en 15 juli 2020)
 - Desotec
- Plaatsen bijkomende buffertank voor biologie n.a.v. studie Aaqua – voor eind 2020
- Studie Olfascan met specifieke metingen naar geuruitstoot biologie (15/7 – 15/8)

De vraagsteller gaat eraan voorbij dat het bedrijf Empro na het MB van 9 juli 2020 een hele resem procedures heeft opgestart tegen het Vlaamse Gewest.

In een arrest van 24 juli 2020, met nr. RvVb-UDN-1920-1048, werd het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het MB van 9 juli 2020 verworpen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen als ongegrond. De vordering werd niet verworpen omdat er geen spoedeisendheid voorhanden zou zijn, maar wel omdat de 8 ingeroepen middelen door het bedrijf Empro niet ernstig werden bevonden. Tegen dit arrest is nog een cassatieberoep hangende bij de Raad van State.

In een arrest van 24 augustus 2020, met nr. RvVb-UDN-1920-1117, werd het tweede verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het MB van 9 juli 2020 verworpen door de Raad voor Vergunningsbetwistingen als onontvankelijk. Volgens de Raad waren er geen nieuwe elementen voorhanden die een nieuwe UDN-procedure konden verantwoorden.

In een beschikking van 7 september 2020 heeft de Voorzitter van de Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel de vordering in kortgeding om een verbod op te leggen de inrichting te sluiten verworpen als onontvankelijk.

In een arrest van 17 december 2020, met nr. RvVb-A-2021-0429, heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep tot nietigverklaring van het MB van 9 juli 2020 verworpen als onontvankelijk.

Uit deze rechterlijke uitspraken blijkt hoe dan niet dat het MB van 9 juli 2020, waarin de milieuvergunningen werden geschorst voor een periode van 3 maanden, onwettig zou zijn (hetgeen zeker niet het geval is).

Doordat door de Afdeling Handhaving, conform het bepaalde in het MB van 9 juli 2020, had vastgesteld dat afdoende maatregelen waren genomen om de geurhinder te beperken liep de schorsingstermijn af op 11 oktober 2020, waarna het bedrijf opnieuw kon opstarten.